AD S.MVM D.N.

CLEMENTEM VIII.

PONT. MAX.

MARTINI GILII DECANI ORATIO,

HABITA

DVM EIDEM, REIP. LVCENSIS NOMINE, OBEDIENTIAM PRAESTARET:

una cum

IO. FREDO RAPONDIO, ET LAVRENTIO GVIDICCIONIO

XVI. KAL. MAII. CIƆ IƆ XCII.

SVPERIORVM PERMISSV.

ROMAE, Ex Typographia Aloyſij Zanetti. CIƆ IƆ XCII.

Impenſis Paulini Arnolſini.

MARTINI GILII DECANI

AD CLEMENTEM VIII PONT. MAX.

ORATIO.

SI quis vmquam fuit, qui, facundiam, & eloquentiam cur expeteret, cauſſam habuerit; ij certe nos ſumus, B. P. qui multas nunc, eaſque grauiſsimas, & maximas habemus. Summam etenim illam voluptatem, incredibilem lætitiam, qua vniuerſa Lucenſiũ Ciuitas ex accepto Tui Pontificatus nuntio perfuſa eſt, verbis ſignificare, Tibi de ſupremo hoc omnium humanarum dignitatum culmine gratulari, &, ad Tuos Pedes aduoluti, Te verum Chriſti Dei Vicarium confitentes adorare, Tibique debitum ab omnibus cultum, obſequium, & obedientiam præſtare, ſatis ex dignitate deberemus. Maximum autẽ, difficile ac fere diuini ingenij quin ſit, apud vnumquemque Pontificem hoc munere fungi, nemo negare poteſt: ſed apud Te, Tuoque in conſpectu, multo difficillimum, & altioris adhuc ingenij haberi debet. Tui namque animi dotes adeo raræ, admirabileſque ſunt, vt, quemadmodum hanc ſupremam dignitatem Tibi a bonis omnibus exoptatam compararunt, ita nunc, cum illam augere non valeant, exornent nihilo ſecius, & venerabiliorem quodammodo reddant, atque auguſtiorem. Sanctiſsimum hoc purpuratorum Patrum Collegium, in quo nil, niſi graue, præcipuaque admiratione dignum, perſpicitur, tam pio metu, horroreque tam religioſo nos replet, vt mens noſtra vix excogitare, noſtraque lingua res conſuetas vix enuntiare queat, nedum ſublimia illa, & maxima inuenire, ac proferre, quæ Tibi a nobis in præſens ſignificanda eſſent. Erat Reſp. Lucen. P. S. ingenti formidine circumſæpta, ingentique dolore labefactata, inexpectatis euentibus, inopinatiſque caſibus Sanctæ Dei Eccleſiæ, ob crebros tot Sanctorum Pontificum obitus: quod quidem, tametſi quouis tempore maximi ponderis videri poſſet; nihilominus turbidis hiſce, calamitoſis, miſerrimiſq. temporibus maioris momenti ſine dubio apparebat. Publicis

itaque, priuatiſq. precibus ſummum Deum aſsidue exorabat, vt quamprimum gregi ſuo eum ipſe preponeret, quem digniſsimum, &, quo ad miſera mortalium patitur condicio, ſui ſimillimum iudicaret. Proſpexit Dominus de excelſo ſancto ſuo; &, cum audiret gemitus compeditorum, reſpexit in orationem humilium, & non ſpreuit preces eorum; Teq. omnibus huius auguſtiſsimi, & ſanctiſsimi orbis terrarum Concilij ſuffragijs, Te inquam fidelem ſeruum, ac prudentem, conſtituit ſuper familiam ſuam, conſtituit Regem, & Principem ſuper omnem terram. Quis nunc gaudium illud immenſum, immenſam illam voluptatem, quam ex eo percepit vniuerſa Ciuitas noſtra, exprimere vmquam poſſet? Electione Chriſti Dei Vicarij, quicumque is eſſet, erat omnino lætandum; illius, inquam, qui labentibus rebus opem ferre poſſet, & ad quem in maximis neceſsitatibus eſſet confugiendum. Hac enim potiſsimum de cauſſa ab ipſo Deo, qui bonis omnibus, gratijſque cumulare nos voluit, fidelibus relictus fuit; & propterea Petro hac in Sede conſtituto poſt trinam aeterni amoris profeſsionem ter dixit, Paſce oues meas. Nunc vero, cum Tu ipſe, a Deo electus, ab his Ampliſsimis Cardinalibus renuntiatus ſis, cuius prudentiam, ſingularemque iuſtitiam, benignitati, clementiæq. coniunctam, non Romanorum modo Reſp. verum vniuerſa etiam Dei Eccleſia, vſque ad vltimas mundi partes, in arduis ſemper, difficillimiſque negotijs perſpexit; talis, tantaque in omnibus fuit lætitia, vt nullis prorſus terminis contineretur, fines omnes pertranſiret. Vere Dominus viſit nos, vere beneficia beneficijs cumulauit. Nunc ſane credendum eſt, iam iamque eius rei apparuerunt, apparentq. manifeſtiſsima, & clariſsima ſigna; Iuſtitiam, Innocentiam, Fidem, Clementiam, in ſtatu, ſuoq. robore permanſuras; Crudelitatem, Fraudē, Malitiam, Iniuſtitiam, ſi quæ ſe ſe efferre adhuc audent, prorſus exterminandas fore. Tu enim P.S. ſemper dilexiſti iuſtitiam, ſemper odiſti iniquitatem, & propterea vnxit te Deus Deus tuus oleo lætitiæ præ cōſortibus tuis. Tui Pontificatus tempore, quod longiſsimum, feliciſsimumque ſit, Pontifex Sanctiſsime, haud vulgaria exſpectantur. Miſericordia, & Veritas obuiauerunt ſibi; Iuſtitia, & Clementia complexæ ſunt ſe. Nunc profecto Chriſti Dei grex a furum inſidijs, luporumque incurſibus, tutus erit. Nunc potentior debiliorem haud opprimet, nec tenuior valentioris minas iniuſtas, ſuperbaſque formidabit. Nunc Chriſtianorum Principum rixæ, contentiones, atque diſſidia, quæ Remp. Chriſtianam tantopere diuellunt, ac diſtrahunt, vt

ſperan-

ſperandum eſt, finem aliquem habebunt. Nunc Sancta Dei Eccleſia vere terribilis, vt caſtrorum acies ordinata, hæreticos omnes diſſipabit. Nunc ipſa Eccleſia, pulchra vt Luna, electa vt Sol, abruptis nubibus, pulchrior, & ſplendidior apparebit. Duo ſunt, P. B. quæ viros præcipue admirabiles reddunt, rerum videlicet cognitio, & agendorum prudentia: quæ ſicut apprime difficilia ſunt, ita eorum alterum tanti eſt, vt ad reddendos homines omni laude digniſſimos ſufficiat; raroque hæc duo in vno homine mediocritatem excedere, viſa ſint. Ipſe, ipſe, inquam, Tu is es, in quo hæc duo cumulatiſsime reperiuntur. Rerum quidem maximarum cognitionem, diuinamque, ac prope cæleſtem ſapientiam toto vitæ tuæ curriculo, non ſine magna gentium, populorumque admiratione, nunc diſceptando, nunc conſulendo, nunc decidendo, oſtendiſti. Quoad prudentiam, innumerabilia prætereo negotia, quæ tam domi, quam foris difficillima, ſingulari tamen tua dexteritate, facillima reddidiſti. Quotus enim quiſque eſt, qui res in Tua legatione in Polonia a Te geſtas, & maximas, & grauiſsimas, ſumma admiratione non proſequatur? Verum ſint alijs hæc communia, & publica. Sunt aliæ quoque Lucenſium voluptatis cauſſæ, quæ ipſis propriæ, & priuatæ ſunt. Vſquequaq. benignam, propenſamq. voluntatem in Remp. noſtram, & in ciues ſuos oſtendiſti. Tua nobiliſsima familia per aliquot temporis ſpatia Lucam incolere non eſt dedignata: quo quidem nomine Ciuitas illa valde gloriatur. Quid? non ne omnes Lucenſes, cum oblata Tibi fuit occaſio, Tua ſapientia, Tuo conſilio, iuuiſti, Tuaque benigna dextera ſubleuaſti? In Vrbe noſtra perpauci quidem ſunt, qui numerare neſciant quam plurima beneficia diuerſis temporibus a Te in ciues noſtros collata. Hæc & alia multa fuerunt in cauſſa, cur Lucenſis Reſp. hac Tua dignitate omnibus lætitijs incederet, & plane triumpharet. Eorum magnitudo voluptatis illius Vrbis magnitudinem vt Tibi oſtendat, neceſſe eſt. Vobis, Amplißimi Patres, pro hac ſanctiſsima electione, gratiæ totius orbis terrarum nomine agendæ ſunt: ipſi vero, dum vos non ſine maxima admiratione ſuſpicimus, ſingulos Spiritu illo ſancto repletos cernere videmur, qui veſtra tunc pectora, veſtras cogitationes repleuit; cum neque caſu, neque ex improuiſo, neque humana aliqua ratione adducti, ſed acri iudicio, Diuinoq. conſilio, tantumq. Eccleſiæ Sanctæ vtilitatem, decus, maieſtatemque præ oculis habentes, inter complures magnos, & ſacroſancta hac Sede dignos,

gnos, hunc maximum, eaque digniſsimum delegiſtis. Tibi autem, Clemens Octaue, quod, ad humanarum rerum faſtigium elatus, Diuinitatem plane attingis, ſummopere gratulamur. Tu es Paſtor ouiũ, Princeps Apoſtolorum. Tibi tradidit Deus omnia regna Mundi; atque infra Deum cuncta Tibi inferiora, cuncta Te minora conſpicis. Tibi, æque, ac beatiſsimo Petro, commiſſa eſt terræ nauis, clauisq. cæli. Tu, libet enim iiſdem Te verbis affari, quibus Eugenium Pontificem Maximum vir ſanctiſsimus, idemque religioſiſsimus Bernardus alloquitur, Tu Princeps Epiſcoporum, Tu heres Apoſtolorum, Tu primatu Abel, gubernatu Noe, Patriarchatu Abraham, ordine Melchiſedech, dignitate Aaron, auctoritate Moiſes, iudicatu Samuel, poteſtate Petrus, vnctione Chriſtus. Tibi igitur omnes homines, omnes prouinciæ, omnia regna, & imperia obſequi, atque obedire, & ante Tuos Pedes proſtrata, Te verum Chriſti Dei Vicarium, legitimum Petri ſucceſſorem, totiuſq. Eccleſiæ Paſtorem, & gubernatorem fatentia, adorare debent: *Quemadmodum nos nunc, alacri animo, Senatus, populique Lucenſis, ac totius noſtræ Reip. nomine, ea, qua decet, reuerentia, & humilitate, peragimus, atque præſtamus, ſanctiſsime pollicentes, illos pro Tuæ Celſitudinis, Sanctæq. Sedis huius conſeruatione, atq. maieſtate, quotieſcumque ſeſe obtulerit occaſio, perexiguas uires ſuas, perexiguaſque fortunas animo quam libentiſsimo impenſuros, nec ſuum ipſorum ſanguinem, vitamq. profundere dubitaturos, neque a Tuis mandatis, atque imperijs vllo vmquam tempore receſſuros.*

Hic genua flectũtur.

Tu, Pater clementiſsime, eos reſpice; in Tuam fidem, clientelamq. recipe; &, vt ipſi ſperant, ac plane pro certo habent, paterno amore, ac ſingulari caritate, proſequere, foue, atque complectere; dulciſſimamque eorum libertatem, qua a ſupremo Deo donati ſunt, quaque maiora omnino non appetunt, Tu, qui illius es Vicarius, elatus vt cornu ſalutis, nobis protege, defende, atque tuere. Quod vt facere poſsis perpetuo, ab illo architecto, & gubernatore Deo, Deiq. filij parente, precabuntur, vt Te, Diuinis muneribus, & donis cumulatum, & ornatum, Etruriæ, Italiæ, Europæ, ac terrarum denique Orbi vniuerſo, diu ſaluum, & incolumem conſeruet.

DIXI.

ANTONIVS BVCCAPADVLIVS
SECRETARIVS APOSTOLICVS DOMESTICVS CLEMENTIS VIII.
SVMMI PONTIFICIS NOMINE IN HAEC VERBA RESPONDT.

HAEC fere ſunt, viri ornatiſsimi, quæ ad capita veſtræ orationis reſpondenda eſſe cenſet Sanctiſs. D. N. Reipublicæ veſtræ pietatem, in aduerſis Chriſtianarum rerum euentis dolendis, in optimis Pontificibus omnibus votis expetendis, in Sanctæ, atq. Apoſtolicæ Sedis auctoritate colenda, veriſsimis laudibus celebratam eſſe. Suas laudes nec libenter audire, nec agnoſcere. Duo ſibi vſque a principio ad cogitandum propoſita eſſe. Primum, quæ a Romano Pontifice laborari oporteat, quorum ipſi partem ſapienter commemoraſtis, maiora multo eſſe, quam vt poſsint humano tantum conſilio, atque opera, præſtari. Alterum, quo magis ſuis viribus diffidat, eo magis Diuinæ bonitati confidere æquum eſſe eum, qui Dei uocatu nõ recuſauit, Dei ipſius gloriæ cauſsa, difficillima, & laborioſiſsima quæque ſuſcipere. Hãc vero nobiliſsimam Legationem, teſtẽ fidei, atq. obediẽtię, accipere ſe, vna cum his venerabilibus fratribus ſuis, Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, animo libẽtiſsimo, ac paterno. Veſtrã Rempublicã ſemper plurimi feciſſe: in ea ſuos optimos parentes aliquandiu conſediſſe: Veſtram dignitatem, tranquillitatem, amplitudinem, veſtra omnia, fore ſemper ſibi commendatiſsima. Vobis vniuerſis benedicere, omnemq; a Domino felicitatem optare, & precari.

MANFREDI RAVASCHERII
ORATIO
AD SANCTISS. D. N.
PAVLVM QVINTVM
PONT. MAX.
PRO SERENISS. REPVBLICA
GENVENSI.

ROMAE, Apud Aloiſium Zannettum. MDCV.

SVPERIORVM PERMISSV.

Oratio hæc habita eſt Romæ in Vaticano ad S. D. N. Paulum V. P. M. cum in publico Conſiſtorio exciperet legationem Sereniſs. Reip. Genuenſis quattuor Illuſtriſsimorum Oratorum Io. Baptiſtæ de Auria Illuſtriſs. Nicolai F. Manfredi Rauaſcherij, Io. Andreæ Pallauicini, & Io. Franciſci Iuſtiniani: qui ad gratulandum, & obedientiam exhibendam miſsi fuerant. 8. Id. Dec. 1605

ORATIO.

ORBI terrarum prçſidere te Beatiſs. P. cum Se-
natui, Populoq. Genuenſi nuntiatum eſt, no-
ua quædam, ac magna lux diuinitus oblata
fuiſſe videtur vniuerſis, quæ ad ſpem melio-
rum temporum, & ad ſummam rerum ſecun-
darum expectationem erectos animos ingen
ti lætitiæ voluptate compleuit. Vtinam pe-
ctoribus humanis ad translucendum ſpecularem materiam Natu
ra prætendiſſet, aut feneſtras dediſſet, vt quibuſdã in optatis fuit:
næ videres in animis noſtris, qui Senatus, Ciuiumq. omnium in-
duerunt affectum, & ſenſum, Ciuitatem, Liguriam, Rempublicãq.
vniuerſam exultantem gaudio, & propemodum triumphantem.
Huius geſtientis lætitiæ gratia ſignificandæ, & hæc legatio decre-
ta eſt tunc primum, cum tuam in Summum Pontificem, ac Paſto-
rem omnium creationem ad nos certi nuncij pertulerunt: & hæc
inſtituta gratulatio, in qua mea vox, & oratio, æque ac ſi Reſpu-
blica præſens loqueretur, gaudium omnium ciuium voluptatẽq.
tanquam ſpeculum animorum repræſentabit, gratulabiturq. tibi,
B. P. de tua iſta dignitate atque auctoritate, quæ proximè ad diui
nam accedit, primum tua ipſius cauſſa, deinde totius Eccleſiæ Ca
tholicæ; poſtremum noſtrę Reip. vniuerſæ. Tua primũ cauſſa gra
tulantes lætamur, quod occaſionẽ, opportunitatẽq. habiturus es
probitatis expromendæ, prudentiæq. explicandæ. Nimis anguſtis
finibus ante Pontificatũ coercebantur ingentes virtutes tuæ, Cir-
cus, Theatrum, Campus, in quo ſeſe oſtentet ſapientia: magnitu-
do animi excurrat, verſetur pontificia cura atque induſtria; nunc
tibi tam latè patet, quam latius eſt Orbis terrarum. Natus es ad Im

 pe-

perium B.P. liceat mihi ex gentilitio clypeo Borgheſiorum augurari; liceat ex nomine capere omen. Aquila illa dominatus, & victoriæ argumentum apud omnes nationes, quod multis quondã Regibus, atque Imperatoribus hæc duo portenderit, quid aliud nobis nutu diuino ſignificat, niſi te tuos Populos pio recturũ Imperio; & de hoſtibus Eccleſiæ cuiuſcunque generis victorem triũphaturum? Factus es Paulus, non ex Saulo, vt quondam Apoſtolus Doctor gentium, ſed ex Camillo, qui quinquies Dictator hãc ipſam Vrbem Patriam ſuam victorijs liberatam ab hoſtibus, oratione ſeruauit à ciuibus & octoginta natus annos clariſſimus Romanorum, atque ætatis ſuæ feliciſſimus obijt. Et factus Paulus, vt opinor, imitarere in Apoſtolo cognomine tuo ſolicitudinem omnium Eccleſiarum; in Paulo primo Pontifice miſericordiam erga pauperes; in Secundo Pacis amorem; in Tertio prudentiam rerum gerendarum; in Quarto ſtudium Eccleſiaſticę diſciplinæ. O benè factum veſtrũ Cardinales Ampliſs. o factũ bene cũ Camillũ Borgheſium Card. conſentientibus diuinitus animis, ac votis, non ſinguli tabellis, ſed concurſu, atque vna voce Pontificem renunciaſtis vniuerſi, atque in Paulum Quintum mutatum in Petri Cathedra collocaſtis. Vobis cuncti mortales tantum debent, quãtum illis creando Paulo Pontifice tribuiſtis. Nimirum dediſtis Eccleſiæ ſponſum, Reip. Chriſtianæ caput, Orbi terrarum ſacrorum Principem, Vicarium optimum Chriſto. Nec minus Eccleſiæ, totiuſq. Chriſtiani orbis cauſſa lætamur. Huic, vt dixi, datum eſt a Deo Purpuratorum Patrum ſuffragijs, caput ſanum, ac vegetum, vnde in reliqua Chriſtiani corporis ſenſus, ac membra vitalis doctrinæ ſpiritus, motus bonorum operum diffundatur. Anteacta ſanctè, ac prudenter vita pollicetur gubernationem tuam fore Pontifice Maximo dignã. Pignus a te B.P. ſeptẽ proximis menſibus, & Vrbs, & Orbis accepit magnum optimæ gubernationis: prægustauit ſpecimen ſapientiæ tuæ: conſentient his principijs reliqua. Ea es ætate, vt non inchoare modò, ſed & perficere multa, & grandia poſsis; nec ſolum prima lineamenta ponere maximarum rerum, ſed & extrema. Tuus ille Draco non dimidiatus, vt

Gre-

Gregorij XIII.ſed integer, ac proinde non mortuus, ſed viuus,ac ſpirans, qui te in totius Orbis vigilia ſignificat vigilem excubare, duplicatos,vt minimum Gregorianos annos tibi portendit. A te, qui ſacrorum es omnium Antiſtes,Paſtorum paſtor,& ouium Eccleſiæ,ſummus mortalium ſacerdos, arbiter Chriſtiani Orbis, & Chriſti Vicarius in terris expectant omnes, & nos Genuenſes in primis, vt reuocatis ad Eccleſiæ gremium nationibus aberrantibus, eijcias ex hominum mentibus hæreſim portentum mundi. Deinde vt auctoritate tua Pontificia, monitis & cohibitis rerum nouarum cupidis.cum in Europa, tum vero in Italia conſeruetur pax; qua florente, fides Catholica, & religio floreat, neceſſe eſt. Poſtremum, vt te hortatore, & verò etiam auctore coactis in vnũ Principum Chriſtianorum animis,armis,viribus,a ceruicibus Italiæ, Turcarum furorem impetumq. depellas. Non precibus ad Deum fuſis tantum,quod ſemper optimè facis, B.P. ſed etiam armis,vt velle cœpiſti,claſſibus,inquam,& exercitibus repellendus, atque in Aſiam hic immaniſſimus hoſtis Chriſtiani nominis, ac generis trudendus eſt. Laus hæc tua erit; tua Victoria, tui triumphi, ſi Calliſtum Tertium, ſi Pium Secundum, ſi Pium Quintum ſequare. Quod ſi Draco in prætoria apparens naui fuiſſe ſcribitur Athenienſibus aduerſus Medos apud Salamina pugnaturis, victoriæ naualis,& ſecundiſſimarum rerum augurium: quid nos ſperare iubet hoc ſignum Borgheſiorum, quod vos (Ampliſſimi Patres,in Nauis Apoſtolicæ puppi ſuſtuliſtis; quodq. iam erectũ Chriſtiano Populo ventilat aura Spiritus ſancti,quid inquam pollicetur,niſi pugnæ,quam Chriſtiani pugnant,proſperos,ac felices euentus? Denique cauſſa noſtra mirificè gaudemus, quod te B. P. inſigniter, beneuolum,atque amantiſſimum Reip. noſtræ tutorem parentemq. fore ſperemus. Nos hanc paternam beneuolentiam,tutelamq. mereri nobis ipſi videmur multis nominibus; a te qui Pater a Deo conſtitutus es omnium Chriſtianorum.Poſtulat id antiquitas Chriſtianæ religionis, & magnitudo pietatis Beato Bernardo cognita,& laudata:depoſcit noſtra, maiorumq. noſtrorum erga iſtam Sedem reuerentia: flagitant labores pro fide, Ro-

ma-

manifq. Pontificibus ſuſcepti. Vix dum per Apoſtolorum Principes in hac Vrbe lex Euangelica vulgari cœpta erat, cum Genuã per Nazariũ, ac Celſum ſanctiſſimos viros perlata pronis auribus, atque animis accepta eſt; nullo deinceps perfidiæ vento concuſſa, nullo hæreſis turbine deiecta; nulla vnquam erroris nubecula ob ſcurata. Quid cum ſchiſmatibus ſcinderetur orbis, incertus quis è multis verus eſſet Pontifex? illum tunc agnouit Patria noſtra Paſtorem Eccleſiæ, quem re ipſa, diſſidio ſublato, verum fuiſſe patuit manifeſtè. Bellicæ expeditiones in Saracenos, ac Turcas auctoritate Pontificia nullæ factæ ſunt, quin maiores noſtri claſſes maximas, ornatiſſimasq. contulerint: Hieroſolymorum ſanctiſſima Ciuitas ſine Genuenſium machinis, tormentis, atq. armis expugnata non fuit. Noſtris claſſibus Romani Pontifices, Innocentius Primus, Innocentius Quartus, Vrbanus Quintus, atque alij, vel furorem declinantes hoſtium, vel ex hoſtium faucibus erepti, ſunt in tutiora loca delati. Liguris hominis ſcientia nauigandi ſub Occidente Sole patefactus eſt aditus Euangelij prædicatoribus ad nationes propemodum infinitas ante annos centũ ignotas. Noſtro item ſeculo, cum eam occaſio popoſcit, quamcumq. potuimus operam in iſtius Sanctæ Sedis Apoſtolicæ commodum præbuimus. Quid, quod eidem Sedi ſubinde Pontifices Maximos qui præeſſent: Epiſcopos, Cardinaleſq. permultos, qui adeſſent, ſubminiſtrauimus? Tres è Liguria, Nicolaum Quintum, Sixtũ Quartum, Iulium Secundum dedimus; Tres item è ſinu, ac nobilitate Ciuitatis, Innocentium Quartum, Adrianum Quintum, & Innocentium Octauum; præter eos, qui à nobis traxerunt originem: Purpuratorum Patrum difficile eſt inire numerum: coniecturam fac multitudinis ex his quattuor, qui in hoc ſacro terrarũ orbis conſilio in tui electionem conſpirarunt. Impetratura eſt denique tuam paternam beneuolentiam erga nos, reſq. noſtras mutua beneficiorum, officiorumq. contentio. Inter iſtam ſanctam Sedem, ac Remp. noſtram numquam armis certatum eſt, ſæpe beneficijs. Iſtinc profecta dignitas Archiepiſcopatus ob merita maiorum: iſtinc remiſſio cenſus, qui pro Inſula Corſica a Saracenis

per

per nos recuderata pendebatur : iſtinc miſsi pacificatores, qui nobis cum præmeremur bellis, pacem, tranquillitatemq. reſtituerẽt. Atq. hæc non iactandi ſtudio dicuntur, ſed vt intelligant omnes nos qui libertatis, qui gloriæ, qui meritorum nonnullum patrimonium a maioribus noſtris accepimus, hæredes quoque inſtitutos propenſæ voluntatis, ac reuerentiæ aduerſus iſtam ſanctam Romanam, Apoſtolicamq. Sedem: nec defuturos, quotieſcumq. ſe occeſio tulerit officio noſtro, & quo ad vires ferent, eoſdem fore, quos maiores noſtros fuiſſe ſcimus. Quapropter nos huius officij gratia huc publicè Legati Oratores, ac teſtes Reip. Genuenſis in tuam Sanctitatem voluntatis, eius vniuerſę nomine te B.P. verum Chriſti Vicarium, ac legitimum Petri ſucceſſorem agnoſcentes, fatemur, ac veneramur: eamq. obedientiam per nos tibi Reſp. præſtat, ac promittit in poſterum, quam obſequentiſsimis filijs præſtari par eſt: quamque a maioribus ſuis huic ſanctæ Sedi exhibitam fuiſſe intelligit: & deniq. fortunas omnes publicas, ac priuatas, vitamq. ipſam ciuium pro Eccleſia Catholica, & pro tua incolumitate tuenda, pollicetur.

PETRI STROZAE SECRETARII S.D.N.

Reſponſio ad Oratores Reipublicæ Genuenſis.

RE cipit paterna charitate Sanctiſsimus Dominus noſter, vna cum Venerabilibus Fratribus ſuis S. R. E. Cardinalibus obedientiam; quam vos Nobiles Oratores Reipublicæ Genuenſis nomine nunc pręſtatis. Eiuſdemq. veſtræ Reip. erga ſanctam hanc Sedem, fidem, obſeruantiam, & reuerentiā probat; ſtudium, alacritatem, zelum Catholicæ Religionis amplificandæ laudat. Quæ quidem omnia commemoratione perpetui obſequij; conſtantis obedientiæ; non intermiſſi vnquam debiti Summis Pontificibus Romanis officij veſtrorum maiorum: aperte declaraſtis: præſertim cum vos ad hæc eadem præſtanda promptos, paratosq. non minus fortiter, ac generoſe, quàm pie ac prudenter exhibeatis; memores beneficiorū, quę ab hac ſancta Sede accepiſtis. Quare veſtram hanc honorificentiſsimam legationem perlibenter excipit: filialem affectum Præclariſſimi Senatus, Populique Genuenſis officioſiſſima gratulatione expreſſum perhumaniter agnoſcit, ac vobis & Reipub. veſtræ Patrem amantiſſimum ſemper ſe præbiturum profitetur.

Vide al[...] ad Greg. xiij 1572 in lib. 2° [...] fol. 13